

តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពិតជា យាងចុះពីស្ថានបរមសុខមែនឬ?

Did Jesus really come down from Heaven?

by Alan Hayward.

សេចក្តីផ្តើម

Introduction

មុនពេលចាប់ផ្តើម វាពិតជាចាំបាច់ដែលយើងត្រូវដឹងពីរឿងមួយឱ្យច្បាស់។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បន្ទាប់ពីព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ពិតជាអស្ចារ្យបំផុតក្នុងសកលលោក ។ គោលបំណងនៃសៀវភៅនេះគឺដើម្បីសម្រេចបាននូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយទ្រង់តែមួយអង្គដែលសាកសមនឹងទទួលបានកិត្តិយសនេះ។

ជាអកុសល ការបង្រៀនក្នុងគម្ពីរអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវជាញឹកញាប់មានភាពខុសឆ្គង។ ទោះជាការបង្រៀនដោយបំណងល្អក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាជាភាពខុសឆ្គងក្នុងការគោរពព្រះយេស៊ូវ។ ក្រុមជំនុំជាច្រើនបានបង្រៀនអំពីទ្រង់ តែវាមិនមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះទេ។ កូនសៀវភៅនេះនឹងកំណត់ចេញដើម្បីកែប្រែរាល់រឿងរ៉ាវខុសឆ្គងទាំងនេះ។

កិច្ចការនេះគឺមិនបំណងដើម្បីរិះគន់សាសនារបស់នរណាម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរពិតជាបង្រៀនយើងអំពីព្រះយេស៊ូវដែលជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលដែលយើងយល់ពីរឿងនេះច្បាស់លាស់ យើងអាចសរសើរតម្កើងសិរីរុងរឿងទៅទ្រង់ ឱ្យសាកសមនឹងព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ។

លោក Alan Hayward

" ខ្ញុំបានយាងចុះមកពីស្ថានបរមសុខ "

"I came down from heaven"

ចំណងជើងនៃសៀវភៅនេះគឺជាសំណួរដែលសួរថា :

តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទពិតជាយាងចុះមកពីស្ថានបរមសុខមែនឬ? នៅក្នុងជំពូកទី 6 នៃសៀវភៅដំណឹងល្អរបស់លោកយ៉ូហាន មានខមួយដែលលើកឡើងដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរនេះ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា: យើងបានយាងចុះពីស្ថានបរមសុខមក

មិនមែនដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់យើងផ្ទាល់នោះទេ គឺធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលបានចាត់យើងឱ្យមក (ខ 38)។

ប៉ុន្តែយើងមិនអាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបានទេ ព្រោះប្រធានបទនេះគឺមិនមែនជារឿងសាមញ្ញទៅតាមអ្វីដែលយើងមើលឃើញនោះទេ។

មានការលំបាកមួយដែលកើតឡើងដោយសារតែមានភាសាពីរប្រភេទផ្សេងពីគ្នាគឺ៖ ភាសាន័យចំ និងភាសាន័យធៀប។
ប្រភេទទាំងពីរនេះត្រូវបានប្រើដោយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងដំណាក់កាលដែលយើងកំពុងពិចារណានេះ។

ក្នុងខ 64 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “មានអ្នកខ្លះដែលមិនជឿ”។
នេះជាភាសាន័យចំវាបានបញ្ជាក់ន័យអ្វីដែលវាបានសរសេរឡើង។
សូម្បីតែកូនក្មេងក៏មិនអាចច្រឡំអត្ថន័យរបស់វាបានដែរ។
ប៉ុន្តែ មានខគម្ពីរជាច្រើនផ្សេងទៀតមិនបានសរសេរដូចនេះទេ។ នៅក្នុងខ 53 និង 54
សំរាប់ជាឧទាហរណ៍។ នៅក្នុងខនោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
អ្នកដែលបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្សហើយផឹកឈាមរបស់គេ អ្នកនឹងមិនមានជីវិតនៅក្នុងខ្លួននោះទេ
លុះត្រាតែអ្នករាល់គ្នាបរិភោគសាច់និងផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ
អ្នកនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច”។នេះជាភាសាន័យធៀប។ វាមិនមែនមានន័យដូចអ្វីដែលវា
សរសេរឡើងនោះទេ ជំនួសមកវិញ វាមានអត្ថន័យយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។
អ្នកត្រូវតែគិតដោយប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីរកឱ្យឃើញអត្ថន័យពិតប្រាកដរបស់ភាសាបែបនេះ។
ដូច្នេះប្រសិនបើយើងមិនប្រុងប្រយ័ត្នយើងអាចយល់ច្រឡំភាសាប្រភេទនេះបានយ៉ាងងាយស្រួល។

ជាការពិតជនជាតិយូដាដែលបានយល់ខុស ទៅន័យធៀបរបស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពួកគេបាននិយាយថា “តើបុរសនោះឱ្យរាងកាយរបស់គាត់មកយើងបរិភោគ?”
ប្រហែលជាពួកគេគិតថាព្រះយេស៊ូវបានផ្សព្វផ្សាយឱ្យស៊ីសាច់មនុស្ស
អ្វីដែលពួកគេបានគិតគិតពិតជាយល់ច្រឡំទាំងស្រុង។

បើអញ្ចឹងនោះ តើអ្វីដែលផ្លែដៃការណ៍ “ខ្ញុំបានចុះមកពីស្ថានបរមសុខ”។
តើនេះជាន័យត្រង់ឬន័យធៀប?

មានហេតុផលល្អក្នុងការគិតថាវាជាន័យធៀប។ ក្នុងខ 31 ជំពូកដូចគ្នានេះ
បាននិយាយពីរឿងមួយដែលព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ហៅថា “ម៉ាណា” ។
នេះជានុប្បដិសន្យាប្រភេទដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់
សម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ក្នុងការបរិភោគក្នុងពេលពួកគេនៅរាល់រហោស្ថាន។ នៅក្នុងខ 31 នេះពាក្យថា “គាត់
(ព្រះ) បានប្រទានឱ្យគេបរិភោគនុប្បដិសន្យាដែលផ្តល់ពីស្ថានបរមសុខ” ។

ជាការពិតនេះគឺជាភាសាន័យធៀប។
នុប្បដិសន្យានេះមិនត្រូវបានគេដុតនៅក្នុងស្ថានបរមសុខហើយបន្ទាប់មកប្រគល់ទៅឱ្យផែនដីនោះទេ។
សេចក្តីផ្តែងការណ៍ថាវាមកពីស្ថានបរមសុខបានប្រាប់យើងថា
ព្រះនៃស្ថានបរមសុខបានបង្កើតវានៅលើផែនដី។

មានទំនុកតម្កើងដ៏ល្អមួយដែលកសិករច្រៀងនៅក្នុងពេលប្រមូលផលគឺ ចាប់ផ្តើមច្រៀងបន្ទូលថា “
អំណោយដែលនៅជុំវិញយើងទាំងអស់គ្រប់គ្នាត្រូវបានផ្ញើពីលើមេឃមក”។
ពាក្យទាំងនេះត្រូវបានយកដោយផ្ទាល់ពីគម្ពីរសញ្ញាថ្មី យ៉ាកុប 1:17 បាននិយាយថាគ្រប់អំណោយ
“គឺមកពីស្ថានបរមសុខ មកពីព្រះបិតាមក”។ ពេលច្រៀងទំនុកតម្កើងនេះកសិករមិនបានស្រមៃថា
ដំណាំរបស់ពួកគេជាភាសានៃត្រង់នោះទេ ត្រង់ថាមកចុះ “ពីលើមេឃ” ។ ពួកគេគ្រាន់តែមានន័យថា
ព្រះផ្តល់ឱ្យយើងប្រមូលផលរបស់ពួកគេ។

ភាសាន័យធៀប

More figurative language

ព្រះគម្ពីរមានការប្រើប្រាស់ភាសាប្រភេទន័យធៀបជាច្រើនអំពីបុរស (Men យើងអាចបកប្រែថា បុរសឬក៏មនុស្ស) ក៏ដូចជាវត្ថុមួយចំនួនផងដែរ។ វាប្រាប់យើងថា “ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បុរសម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូហាន ។ (យ៉ូហាន 1:6) ប៉ុន្តែលោកយ៉ូហានមិនដែលបាននៅស្ថានបរមសុខទេ។ “ចាត់មកដោយព្រះ” គ្រាន់តែមានន័យថាព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់ធ្វើការងារពិសេសតែប៉ុណ្ណោះ។

ប៉ុន្តែការពន្យល់នេះអាចអនុវត្តទៅខគម្ពីរមួយចំនួនដែលពិតជាបាននិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ “ចុះមក” ពីស្ថានបរមសុខ។ មានអត្ថបទគម្ពីរចំនួនផ្សេងទៀតដែលហាក់ដូចជាបានបង្ហាញនូវការការបកស្រាយតាមវិធីផ្សេងៗទៀតអំពី ព្រះយេស៊ូវដែលថាទ្រង់បានគង់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខជាយូរមកហើយ មុនពេលដែលទ្រង់បានបង្ហាញខ្លួននៅលើផែនដីមួយ។ នេះគឺជាអត្ថបទមួយក្នុងចំណោមអត្ថបទទាំងនោះ : “ព្រះរូបិកា (ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល) លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងវត្តមានផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងសិរីរុងរឿងដែលទូលបង្គំធ្លាប់មាន មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើត” (យ៉ូហាន 17: 5)។

តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចចំពោះខគម្ពីរទាំងនោះ? ពួកវាជាភាសាន័យចំ ឬន័យធៀប? តើព្រះយេស៊ូវពិតជាវង់នៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានបរមសុខមុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង មែនទេ? ឬក៏ប្រយោគនេះអត្ថន័យជ្រៅជាងនេះទៀត?

គោលបំណងនៃសៀវភៅនេះគឺ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគម្ពីរឆ្លើយនឹងសំណួរទាំងនោះសម្រាប់យើង។

ទស្សនៈទានទាំងបីទៅលើ ព្រះយេស៊ូវ

Three views on Jesus

មនុស្សដែលមិនជឿលើព្រះគម្ពីរយល់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា។ ពួកគេយល់ខុស។ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ យើងមិនចាំបាច់ខ្លះខ្លាយពេលវេលាពិចារណាលើចំណុចរបស់ពួកគេនោះទេ។

ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែមានការពិចារណាទស្សនៈផ្សេងគ្នាបីទៅលើ ព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវបានលើកឡើងដោយក្រុមគ្រីស្ទានដែលជឿលើព្រះគម្ពីរ។

ទស្សនៈទានដំបូងនេះ គឺពិតជាមានភាពទូលំទូលាយនិងមានមនុស្សជាច្រើនកំពុងជឿជាក់ទៅលើវា ។ ទស្សនៈទាននេះបង្ហាញថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះដែលមានព្រះចេស្ដានៅក្នុងសំណុំបែបបទជាមនុស្សលោក។ មនុស្សដែលជឿបែបនេះ ជាញឹកញាប់យល់ថាព្រះយេស៊ូវជា “ព្រះទីពីរក្នុងព្រះបិតាមួយ” វាមិនមែនជារឿងងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរកអត្ថន័យក្នុងឃ្លានោះទេ។ បើយោងតាមទស្សនៈនេះ ព្រះយេស៊ូវបានគង់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខរហូតមក មុនពេលដែលទ្រង់បានបង្ហាញខ្លួននៅលើផែនដីនេះទៅទៀត។

ទស្សនៈទានទីពីរគឺត្រូវបានបង្រៀនដោយមនុស្សមួយក្រុម ដែលគេស្គាល់ថាជា “សាក្សីរបស់ព្រះយេហូវ៉ា” និងនិកាយតូចមួយចំនួនទៀត។ ពួកគេយល់ថាព្រះយេស៊ូវគឺមិនមែនជាព្រះទេ ប៉ុន្តែគឺជាទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែមួយរូបដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះជាយូមកហើយ។

ពួកគេជឿថាព្រះយេស៊ូបានរស់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខអស់រយៈពេលយូរមកហើយ មុនពេលដែលទ្រង់បានរស់នៅលើផែនដី។

មនុស្សដែលជឿលើទស្សនៈទាំងនេះជាការពិតណាស់ពួកគេជ្រើសរើសយកភាសានីយចមកប្រើក្នុងខគម្ពីរដែលនិយាយពីការដែលព្រះយេស៊ូយាងមកពីស្ថានបរមសុខមក។

ទស្សនៈទានទីបីគឺត្រូវបានគិតឡើងដោយ Christadelphians និងមនុស្សមួយចំនួនទៀត។ បើយោងតាមទស្សនៈនេះ

ព្រះយេស៊ូមិនបានកង់នៅដោយផ្ទាល់ក្នុងស្ថានបរមសុខមុនពេលដែលទ្រង់បានកើតនៅលើផែនដីនេះទេ ហើយខដែលយោងទៅលើប្រភពដើមរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានស្វែងយល់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងភាសានីយជៀប។

ព្រះយេស៊ូជាមនុស្សលោក Jesus was a real man

ព្រះយេស៊ូមិនមែនជាមនុស្សធម្មតាដែលមានបាបនោះទេ។ សូមយើងកុំឱ្យមានកំហុសអំពីរឿងនេះទៀតអី។ ទ្រង់គឺជាបុរសម្នាក់គត់ដែលគ្មានបាប។ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ទ្រង់គឺជាមនុស្សលោកធម្មតា ហើយមិនមែនជាព្រះនៃពិភពទាំងមូលនោះទេ។

នេះមិនមែនមានន័យថា ព្រះយេស៊ូរលប់ធ្វើជាមនុស្សធម្មតា ដើម្បីឆាប់បានទៅស្ថានបរមសុខនោះទេ។ ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើងថា ទ្រង់ជាមនុស្សលោកធម្មតា សូម្បីតែនៅសម័យបច្ចុប្បន្ននេះក៏ដោយ។ ជាយូរមកហើយ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញនោះ ទ្រង់បានឡើងទៅស្ថានបរមសុខ *គម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដូចនេះ: “ព្រះគុណរបស់ព្រះគឺមានច្រើន ហើយអំណោយទានរបស់ទ្រង់នឹងទៅដល់បុរសជាច្រើននាក់ តាមរយៈព្រះគុណនៃមនុស្សម្នាក់គឺព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទ តើលទ្ធផលដែលបានធ្វើដោយព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេចដែរ? មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានដាក់នៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់ ហើយនេះជាលទ្ធផលនៃការស្តាប់បង្គាប់របស់មនុស្សតែម្នាក់នេះ” (រ៉ូម 5:15-19 សរសេរជាភាសាអង់គ្លេស) ។ “មានព្រះតែមួយ ហើយមានស្ថានមេត្រីតែមួយរវាងព្រះ និងមនុស្សលោកនោះ គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ” (1 ទីម៉ូថេ 2:5)។

ដូច្នេះព្រះយេស៊ូគឺជាមនុស្សលោក។ នេះគឺជាការបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់លាស់នៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ឥឡូវប្រៀបធៀបជាមួយពាក្យទាំងនេះជាមួយ The former Bishop of Woolwich¹ លោកបណ្ឌិត Robinson, នៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់ដែលមានចំណងជើងថា “ភាពស្មោះត្រង់ដល់ព្រះ” ក្នុងផ្នែកមួយដែលគាត់ពន្យល់ពីរបៀបដែលគ្រីស្ទសាសនិកភាគច្រើនយល់ឃើញទៅលើព្រះយេស៊ូ: “ព្រះយេស៊ូគឺមិនមែនកើត និងបង្កាត់ពូជដូចមនុស្សធម្មតានោះទេ ទ្រង់គឺជាព្រះ យាងចុះមកផែនដីសម្រាប់រយៈពេលកំណត់មួយ ហើយជាភាពប្រាកដនិយមមួយ។ ទ្រង់មើលទៅហាក់ដូចជាមនុស្សលោក ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះបិតានៃ Christmas” ។

មានមនុស្សជាច្រើនបានរកឃើញសេចក្តីយោងនៅក្នុង Bishop of Woolwich ដើម្បីប្រឆាំងទៅនឹងបិតានៃ Christmas ។ ក្រៅពីនោះ មានមនុស្សមួយចំនួនយល់ថានេះគឺជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនរបស់វិហារមួយចំនួន។

¹ [https://en.wikipedia.org/wiki/John_Robinson_\(bishop_of_Woolwich\)](https://en.wikipedia.org/wiki/John_Robinson_(bishop_of_Woolwich))

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគឺពិតជាព្រះជាម្ចាស់
ឬសូម្បីតែទេវតាខ្លាំងពូកែមួយរូបដែលធ្លាប់បានរស់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខ
នោះទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សលោកពិតប្រាកដនោះទេ
ប៉ុន្តែទ្រង់ជាទេវភាពបុគ្គលដែលស្លៀកពាក់សាច់ឈាមរបស់មនុស្ស (ទេវតាឬព្រះប្រែកាយ)។

ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីមិនយល់ស្របនឹងគំនិតនេះទេ។
វារៀបរាប់អំពីព្រះយេស៊ូវជាមនុស្សលោកពិតប្រាកដម្នាក់។

នេះជាហេតុផលដំបូងរបស់យើងសម្រាប់បង្ហាញពីការយល់ច្រឡំជាទូទៅលើព្រះយេស៊ូវ។

កំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ The birth of Jesus

កំណើតព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាលទ្ធផលនៃការអស្ចារ្យរបស់ព្រះ។
ម្តាយរបស់ទ្រង់ជាស្ត្រីក្រមុំវ័យក្មេងដែលល្អិតខ្លោះ។ នាងគឺជាស្ត្រីព្រហ្មចារី។
ទាំងនេះជារឿងរ៉ាវដែលបានកើតឡើង ទេវតាពោលទៅកាន់នាងថា “កុំខ្លាចអីម៉ារី
ព្រះជាម្ចាស់បានសព្វព្រះទ័យនឹងអ្នក។ ពេលនោះអ្នកនឹងផ្តើមកំណើតនៅក្នុងស្បូនរបស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ អ្នកត្រូវហៅឈ្មោះកូននោះថា យេស៊ូវ...” នាងម៉ារីសួរទៅទេវតាថា:
“តើធ្វើដូចម្តេចបានឲ្យខ្ញុំមានកូននេះកើត ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ?” ទេវតាពោលទៅកាន់នាងថា
“ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកសណ្តិតលើអ្នក ហើយអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹងគ្របបាំងអ្នក
ដូច្នេះកូនដែលត្រូវកើតនឹងត្រូវបានគេហៅថា ព្រះបរិសុទ្ធ និងជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់” (លូកា 1: 30-35) ។

ពេលយើងសិក្សាខ្លះៗនោះយ៉ាងជិតស្និទ្ធ
យើងឃើញថាមានរឿងជាច្រើនទៀតដែលត្រូវរៀនពីឃ្លាសេចក្តីទាំងនោះ។

កូននោះជាកូនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាងម៉ារី។ ទេវតានោះមិនបាននិយាយថា “ម៉ារី
អ្នកនឹងបង្កើតខ្លួនប្រាណនៃសាច់ឈាមមួយសម្រាប់បុគ្គលដែលព្រះឲ្យមកនៅក្នុងនោះទេ”។
ទេវតាបាននិយាយថា “អ្នកនឹងផ្តើមកំណើតនៅក្នុងស្បូនរបស់អ្នកហើយបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ”។
ពាក្យទាំងនេះមានបំណងប្រាកដជា និងអាចយល់បានតាមភាសានីយចំ
ពួកគេបានរៀបរាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃជីវិតមនុស្សថ្មី មិនមែនកំណើតរបស់បុគ្គលទេវភាពនោះទេ។

ដូចគ្នានេះផងដែរ បើព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជាទេវភាពបុគ្គលដែលមានអាយុរាប់លានឆ្នាំចាស់ជាងនាងម៉ារី
តើគាត់អាចជាកូនប្រុសរបស់នាងបានដែរឬទេ? តែនេះទ្រង់ជាកូនប្រុសរបស់នាង
មិនមែនជាកូនចិញ្ចឹមនោះទេ។ ទូទាំងដំណឹងល្អ ម៉ារីត្រូវបានគេហៅថាម្តាយបង្កើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
មិនមែនជាម្តាយចិញ្ចឹមរបស់ទ្រង់នោះទេ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត បន្ទាប់ពីលោកយ៉ូសែប
បានរៀបការជាមួយម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគាត់ត្រូវបានគេហៅថាឪពុករបស់ទ្រង់។ លូកាបានហៅព្រះយេស៊ូវថា
“កូនប្រុសរបស់លោកយ៉ូសែប”(លូកា 3:23) ។

ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវគឺពិតជាកូនប្រុសរបស់នាងម៉ារី
មិនមែនជាបុគ្គលទេវភាពធ្វើពុតជាកូននាងម៉ារីនោះទេ។ ក្នុងនាមជាកូនប្រុស
ទ្រង់បានយកមើលថែរក្សាម្តាយយ៉ាងល្អ។ ទង្វើនេះបានបង្ហាញថាព្រះយេស៊ូវពិតជាមនុស្សលោកម្នាក់។
មនុស្សមិនរស់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខខុសពេលដែលពួកគេត្រូវចាប់កំណើតនោះទេ។
ការមានផ្ទៃពោះនិងការរំលូតរំលាយ ជាអព្ពហ្មតហេតុនៃការចាប់ផ្តើមជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។

ធម្មជាតិរបស់មនុស្សគឺមានភាពទន់ខ្សោយ និងជីវិតពោពេញដោយការល្អឯង។ ដូចដែលយើងឃើញ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូបានទទួលឥទ្ធិពលទន់ខ្សោយនៃធម្មជាតិរបស់មនុស្សពីម្តាយរបស់ទ្រង់។

ប៉ុន្តែនោះគឺគ្រាន់តែពាក់កណ្តាលនៃសាច់រឿងតែប៉ុណ្ណោះ។ ទេវតាបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា កូននាងម៉ារីនេះ គឺជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ទេវតាបាននិយាយ "អំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹងមកគ្របបាំងនាង ដូច្នោះកូនដែលនឹងត្រូវកើត ត្រូវបានគេហៅថា "ព្រះបរិសុទ្ធ" ដែលជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់" (លូកា 1:35) ។

ព្រះយេស៊ូបានទទួលមរតកពីឪពុកម្តាយជាច្រើនផ្សេងៗទៀត។ ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់ព្រះយេស៊ូ បានប្រទានមរតកជាព្រះឆន្ទៈរបស់ព្រះអង្គ ក្នុងការធ្វើអំពើល្អ។ ជាការនេះវាបានជួយព្រះយេស៊ូដើម្បីយកឈ្នះលើភាពទន់ខ្សោយនៃធម្មជាតិរបស់មនុស្ស ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងការល្អឯង ព្រមទាំងដើម្បីយកឈ្នះការល្អឯងទាំងនោះផងដែរ។

កុមារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ

The childhood of Jesus

យើងបានដឹងតិចតួចណាស់អំពីកុមារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ។ រឿងមួយដែលយើងត្រូវបានប្រាប់គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់។ លូកា រៀបរាប់អំពីរបៀបដែលទ្រង់បានធំធាត់ដូចនេះ: "ព្រះយេស៊ូបានរីកចំរើនទាំងប្រាជ្ញាស្មារតី កំពស់ ទៅតាមការសព្វព្រះទ័យពិព្រះ និងមនុស្សលោក" (លូកា 2:52) ។

ចំពោះអ្នកដែលជឿថាព្រះយេស៊ូគឺពិតជាព្រះជាម្ចាស់ព្រោះដោយ ខនេះ។ តើព្រះបង្កើនភាពឆ្លាត និងការគាប់ព្រះទ័យជាមួយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ឬ?

គំនិតនេះគឺមិនទំនងទាល់តែសោះ។

ជាក់ស្តែងលូកាមិនជឿថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះដែលគង់នៅជាក្មេងប្រុសនោះឡើយ។

តើមានអ្វីនៃគំនិតផ្សេងទៀត

ថាព្រះយេស៊ូជាទេវតាខ្លាំងពូកែពីលើមេឃមករស់នៅរាងកាយរបស់ក្មេងប្រុសម្នាក់ដែលកំពុងធំធាត់? នេះមិនមែនជាគំនិតល្អប្រសើរជាងមុននោះទេ។ ប្រាកដណាស់ ទេវតាមួយរូប ពិតជាល្អឥតខ្ចោះជាយូរមកហើយ មុនពេលដែលគាត់បានចុះមកផែនដីទៅទៀត។ បើទេវតាមួយរូបនៅក្នុងរាងកាយរបស់ក្មេងប្រុសម្នាក់មែននោះ "ទេវតានោះមិនអាចកើនឡើងប្រាជ្ញានោះទេ ហើយក៏មិនទទួលបានការគាប់ព្រះទ័យពិព្រះបានដែរ"។

នៅក្នុងខនេះ មិនបានរៀបរាប់អំពីការធំធាត់នៃក្មេងប្រុសនោះទេ។

រូបរាងរបស់ព្រះយេស៊ូបានធំធាត់ឡើង។ ប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់កាន់រីកចំរើនជាលំដាប់ ចរិតលក្ខណៈរបស់ទ្រង់មានភាពចាស់ទុំយ៉ាងល្អដែលធ្វើឲ្យ បិតារបស់ទ្រង់សព្វព្រះហរទ័យយ៉ាងខ្លាំង។

ជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូទៅលើសេចក្តីល្អឯង

Jesus' victory over temptation

គេបាននិយាយថាអ្នកប្រដាល់ ឬអ្នកចំបាប់ដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ពេលខ្លះបានទៅរកគ្នានៅមុនពេលការប្រកួត ដើម្បីធ្វើការចរចាទុកមុន។

ពួកគេបានយល់ព្រមថាមិនធ្វើឲ្យមានរបួសដល់គ្នា បើទោះបីវាជាប្រយោជន៍នៃហ្វូងមនុស្សកំពុងទស្សនាក៏ដោយ។ ពួកគេនឹងធ្វើឲ្យវាមើលទៅដូចជាពួកគេកំពុងប្រយុទ្ធយ៉ាងលំបាក។ ហើយពួកគេក៏បានសម្រេចចិត្តដែលថា តើនិយមន័យនៃការប្រយុទ្ធមួយនេះហើយជាការពិតណាស់ពួកគេបានយល់ព្រមក្នុងការចែករំលែកប្រាក់រង្វាន់ ឲ្យគ្នាផងដែរ។

ការបោកប្រាស់ដូចនេះត្រូវបានគេហៅថា "pushover"

ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរថាមានការប្រយុទ្ធប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងទៅ នឹងការល្អឯរស់មនុស្ស។ ទ្រង់បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការល្អឯរាងកាយដូចជាដូចជាដូចជាដូចជាដូចជាដូចជាដូចជាដូចជាដូចជា ហើយរាល់ពេលទាំងអស់ទ្រង់បានឈ្នះ។

យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងហើយថាការល្អឯរាងកាយ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្សពិតនោះ យើងអាចយល់ពីការគំរាមរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងទៅនឹងការល្អឯទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវយាងមកពីស្ថានបរមសុខ ហើយស្លៀកពាក់រាងកាយរបស់មនុស្សវិញនោះវាមិនមែនជាការប្រយុទ្ធមួយនោះទេ វាគឺគ្រាន់តែជា "pushover"!

ការល្អឯរស់មនុស្សមិនអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើព្រះជាម្ចាស់ ឬទេវតាណាមួយឡើយ។ ទ្រង់គ្មានការល្អឯដូចជាពួកយើងនោះទេ។ ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា:

“ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចត្រូវបានល្អឯដោយអំពើអាក្រក់ណាឡើយ” (យ៉ាកុប 1:14) ។

ប៉ុន្តែយើងបានដឹងអំពីព្រះយេស៊ូវថា:

“មានមហាបូជាចារ្យម្នាក់ដែលត្រូវបានគេល្អឯគ្រប់វិធីដែលយើងមានទាំងអស់ធ្លាប់ ប៉ុន្តែមិនលោកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះទេ” (ហេប្រី 4:15, គម្ពីរភាសាអង់គ្លេសនៅថ្ងៃនេះ។)

នៅពេលដែលពេលព្រះយេស៊ូវកំពុងតែប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការល្អឯ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅព្រះជាម្ចាស់ថា:

“នេះមិនមែនជាបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំទេ តែវាជារបស់ទ្រង់ ត្រូវសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ចុះ” (លូកា 22:42) ។

តាមមើលទៅព្រះយេស៊ូវមានឆន្ទៈមួយរបស់ទ្រង់ដែលមិនត្រូវបានបំពេញ ដូច្នេះបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះត្រូវបានធ្វើជំនួសវិញ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាមនុស្សពិតប្រាកដ យើងអាចយល់ពីខគម្ពីរនេះយ៉ាងច្បាស់។ ប៉ុន្តែបើព្រះយេស៊ូវពិតជាព្រះឬទេវតានៅក្នុងសំណុំបែបបទរបស់មនុស្សនោះ យើងមិនអាចយល់ពីខនេះនោះទេ។

វិធីដែលព្រះយេស៊ូវបានក្លាយមនុស្សល្អឥតខ្ចោះ

How Jesus became perfect

មានវិធីផ្សេងពីគ្នាក្នុងការកំណត់ថាអ្វីមួយល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយវាជាការសំខាន់ក្នុងការឱ្យតម្លៃចំពោះភាពខុសគ្នារវាងវិធីទាំងនេះ។

ប្រសិនបើផ្ទះចាស់មួយជិតរលំ គេនិយាយថាវាមិនមានភាពល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ នេះគឺដោយសារតែវាវិចលិល។ តែវាមានរឿងជាច្រើនខុសពីគំនិតនេះ។

ប្រសិនបើផ្ទះថ្មីមួយដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងពាក់កណ្តាល នោះគេនឹងនិយាយថាវាមិនល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ ប៉ុន្តែនេះគ្រាន់តែជាប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃភាពមិនល្អឥតខ្ចោះតែប៉ុណ្ណោះ។

វាមិនមានរឿងខុសទាស់ជាមួយនឹងផ្ទះពាក់កណ្តាលដែលកំពុងកសាងឡើងនេះទេ។ វាប្រហែលជាមើលទៅស្អាត នៅពេលដែលយើងសាងសង់រួចរាល់ ប៉ុន្តែឥឡូវវាគ្រាន់តែមិនទាន់បញ្ចប់ការសាងសង់តែបណ្តោះ។

ដំបូងឡើង ការយល់ដំបូងទៅលើព្រះយេស៊ូវគឺទ្រង់មិនមានភាពល្អឥតខ្ចោះនៅឡើយទេ។ ក៏ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលបានធ្វើរឿងខុសឆ្គង ឬក៏ធ្វើអំពើបាបម្តងនោះឡើយ។

ចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ជាបណ្តើរៗ ដូចជាផ្ទះមួយដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងរហូតរួចរាល់ផងដែរ។ ក្នុងន័យនេះទ្រង់បានក្លាយជាបុគ្គលឥតខ្ចោះដូចជាសម្រង់ពាក្យក្នុងគម្ពីរបានបង្ហាញ៖

"ទោះបីទ្រង់ជាបុត្រាតែមួយអង្គគត់របស់ព្រះជាមាស តែទ្រង់បានស្តាប់បង្គាប់គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលទ្រង់បានប្រទះ ហើយខិតខំធ្វើកិច្ចការទាំងនោះរហូតដល់ ទ្រង់បានក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះអស់កល្បជានិច្ច" (ហេព្រើរ 5: 8, 9) ។

អ្វីៗទាំងអស់មានជីវិតឡើងដោយសារព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត ហើយព្រះអង្គសព្វព្រហ្មទ័យនឹងនាំព្រះបុត្រាធិតាជាច្រើន ឲ្យទទួលសេរីរុងរឿង ដូច្នោះគួរគប្បីព្រះអង្គ ប្រោសប្រទានឲ្យម្ចាស់នៃការសង្គ្រោះនេះ បានទទួលគ្រប់លក្ខណៈ ជាមួយការទទួលរងទុក្ខលំបាក(ហេព្រើរ 2:10) ។

ជាថ្មីម្តងទៀត យើងកាន់តែអាចរីកញញឹមយ៉ាងច្បាស់ទៅលើគំនិតខុសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដែលកំពុងពេញនិយមថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ជារូបកាយរបស់មនុស្ស។ អ្នកអាចស្រមៃដូចជា "រៀនស្តាប់បង្គាប់តាមរយៈអ្វីដែលទ្រង់បានជួបប្រទះ" អ្នកអាចចាប់ផ្តើមគិតថា "តើបុគ្គលជាទេវភាពមួយទទួលបានភាពល្អឥតខ្ចោះតាមរយៈការរងទុក្ខវេទនាឬ?" ជាការពិតណាស់គឺវាមិនអាចទៅរួចនោះទេ។

យើងបានធ្វើការរៀបរាប់អំពីមនុស្សធម្មតាម្នាក់ ដែលបានបង្កើតបុគ្គលិកលក្ខណៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្លួន ជាបណ្តើរៗ។

បើព្រះយេស៊ូវបានជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ ឬជាទេវតា អញ្ចឹងព្រះអង្គអាចក្លាយជាបុគ្គលល្អឥតខ្ចោះមុនពេលដែលទ្រង់បានមកដល់ពិភពលោកនេះទៅទៀត។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនដូច្នោះទេ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេដឹងថាយ៉ាងច្បាស់ថា ទ្រង់បានក្លាយជាបុគ្គលដែលល្អឥតខ្ចោះដោយរងទុក្ខលំបាកនៅលើផែនដី។

ការសុគតរបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង His death on the cross

ការស្តាប់របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវបានបង្ហាញឡើយ។ វាបានបង្ហាញពីជីវិតមនុស្សលោករបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ព្រះមិនអាចស្តាប់ (ដានីយ៉ែល 12: 7; ធីម៉ូថេទី 16:16) ពួកទេវតាក៏មិនស្តាប់ដែរ (ម៉ាថាយ 22:30) ។

ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានដឹងហើយថា ព្រះយេស៊ូវបានសុគតលើឈើឆ្កាង។

មនុស្សមួយចំនួនបានគិតថា ពួកគេមានចម្លើយទៅលើរឿងនេះ។ ពួកគេបាននិយាយថា "បាន ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែជារាងកាយរបស់ព្រះដែលបានស្តាប់ ឬឯព្រះវិញ្ញាណដែលនៅខាងក្នុងរាងកាយនោះ គឺនៅរស់"។

ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា វាមិនមែនត្រឹមតែរាងកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានស្តាប់នោះទេ។ យើងដឹងថា "ទ្រង់បានច្រូចព្រលឹងរបស់ទ្រង់ផ្តល់ទៅសេចក្តីស្តាប់" (អេសាយ 53:12) ។

លើសពីនេះទៅទៀតគម្ពីរដ៏បង្ហាញថា ព្រះយេស៊ូវខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ដូចជាយើងទាំងអស់គ្នាដែរ។ ការស្លាប់ជាទុក្ខលំបាកគួរឱ្យភ័យខ្លាចទៅទ្រង់ ដូចជាការស្លាប់ដែលវាបានបន្តាចពួកយើងដែរ។ “នៅថ្ងៃដែលព្រះអង្គបូជារូបរាងកាយ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានអធិស្ឋានទូលអង្វរជាមួយសម្រែកនិងទឹកភ្នែកយ៉ាងខ្លាំងដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលអាចសង្គ្រោះ ព្រះអង្គអោយរួចពីសេចក្តីស្លាប់ ហើយត្រូវបានគេព្យួរពីសេចក្តីកោតខ្លាចទៅព្រះផងដែរ” (ហេប្រើ 5: 7) ។

នេះគឺជាភស្តុតាងយ៉ាងសំខាន់បញ្ជាក់ថាព្រះយេស៊ូវ គឺមិនមែនជាព្រះ ឬទេវតាគង់នៅក្នុងសំណុំបែបបទជាមនុស្សនោះទេ។ តើព្រះ ឬទេវតាចាំបាច់ទទួលរងទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំងដោយគ្រាន់តែបូជារាងកាយមនុស្សបណ្តោះអាសន្នរបស់ទ្រង់ដែរ ឬទេ?

ពិតណាស់មានតែជាមនុស្សធម្មតាទេដែលក្លាចសេចក្តីស្លាប់ ហើយពួកគេមានអារម្មណ៍ថាដូចជាការបាត់បង់រូបរាងកាយរហូតតែម្តង។

ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវគង់នៅដៃស្តាំរបស់ព្រះ?

Why Jesus sits at the right hand of God

នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះព្រះយេស៊ូវគង់នៅខាងស្តាំដៃរបស់ព្រះ (ទំនុកដំកើង 110:1 ហេប្រើរ 1:13)។ ពាក្យទាំងនេះមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបានប្រាប់យើងអំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវជាព្រះដ៏អស្ចារ្យ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកធំបំផុតទីពីរនៅក្នុងការបង្កើត ហើយទីពីរបន្ទាប់ពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។

ឥឡូវឧបមាថាយើងបានសួរសំណួរថា “ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវអស្ចារ្យយ៉ាងដូចនេះ?” ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានកន្លែងដ៏ខ្ពស់ដល់ទ្រង់? ”

អ្នកដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះ ឬទេវតា ពួកគេមានចម្លើយសាមញ្ញ។ ពួកគេបាននិយាយថា “វាជារឿងធម្មតារបស់ទ្រង់ដែលតែងតែអស្ចារ្យ។ ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណដ៏ធំនៅស្ថានបរមសុខមុនពេលដែលទ្រង់បានមកផែនដី។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានត្រឡប់ទៅកន្លែងដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ដែលជាកន្លែងដ៏ខ្ពស់”។

ប៉ុន្តែនេះគឺមិនមែនជាចម្លើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះទេ។

ក្នុងព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជាព្រះដ៏អស្ចារ្យបន្ទាប់ពីជីវិតនៅលើផែនដី។ គម្ពីរបាននិយាយទៀតថា ទ្រង់បានប្រែក្លាយជាអស្ចារ្យព្រោះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យព្រះយេស៊ូវ។ ហើយគម្ពីរបានប្រាប់យើងដឹងដែរថា ព្រះបានធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូវទ្រង់ខ្លាំង ព្រោះដោយអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើការងារជាច្រើននៅលើផែនដីនេះ។ “យើងឃើញទ្រង់គ្រងរាជ្យជាមួយនឹងសិរីរុងរឿងនិងកិត្តិយ នេះដោយសារតែសេចក្តីស្លាប់ដែលទ្រង់ដែលបានទទួលនៅលើផែនដី” (ហេប្រើរ 2: 9, ជាភាសាអង់គ្លេស)។ “ដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវ មកលើយើង (ព្រះជាម្ចាស់) ដូច្នេះយើងនឹងបញ្ជូនទ្រង់ នឹងដាក់ព្រះអង្គនៅទីដ៏ខ្ពស់ ព្រោះដោយសារទ្រង់ ទើបបានគេស្គាល់ឈ្មោះយើង” (ទំនុកតម្កើង 91:14 គម្ពីរ James)

“ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់សេចក្តីសុចរិតនិងស្អប់អំពើអាក្រក់ហេតុនេះព្រះជាម្ចាស់បានចាក់ប្រេងនៃអំណរសប្បាយ លើសមាជិករបស់ទ្រង់” ទំនុកតម្កើង 45: 7) “ទ្រង់បានបន្ទាបខ្លួនឯងនិងធ្វើតាមព្រះបញ្ជារហូតដល់ស្លាប់ខ្លួន

សូម្បីតែស្លាប់នៅលើលើឆ្នាំង។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់បានលើកទ្រង់ឡើងយ៉ាងខ្ពស់” (ភីលីព 2: 8,9)

។

នេះច្បាស់ណាស់អំពីភស្តុតាងដែលថាព្រះយេស៊ូជាមនុស្សលោកយ៉ាងពិតប្រាកដម្នាក់ៗទ្រង់ជាមនុស្សម្នាក់លោកពិតប្រាកដម្នាក់ដែលមានលក្ខណៈពិសេស។ ទ្រង់ជាបុរសតែម្នាក់គត់ដែលបានឈ្នះលើការឈ្លងរបស់មនុស្សទាំងស្រុង។ ហេតុនេះហើយបានជាឥឡូវនេះទ្រង់ស្ថិតនៅខាងស្តាំដៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

លក្ខណៈភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ Seeing things from God's viewpoint

នៅលើទំព័រទី 1 និងទី 2 យើងបានមើលទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូដែលថា:

“ខ្ញុំចុះពីស្ថានបរមសុខ”។ យើងនឹកចាំពាក្យដែលមានមូលដ្ឋានលើគម្ពីរនៃទំនុកតម្កើងថា “អំណោយល្អនៅជុំវិញយើងទាំងអស់គ្រប់គ្រាន់ប្រទានពីលើមេឃ”

យើងឃើញថាពាក្យទាំងនេះរបស់ព្រះយេស៊ូអាចនិយាយបានយ៉ាងងាយស្រួលថាវាជាភាសាន័យធៀបមិនមែនជាន័យត្រង់នោះទេ។

ឥឡូវនេះយើងអាចឈានដល់ការសន្និដ្ឋានច្បាស់លាស់ទៀត ក្នុងពន្លឺនៃការបង្រៀនទាំងអស់នោះ។ យើងអាចប្រាកដថាព្រះយេស៊ូជាមនុស្សពិតប្រាកដ។ ដូច្នេះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់អំពី

“ខ្ញុំចុះមកពីស្ថានបរមសុខមក” ធម្មតាវាជាភាសាន័យធៀប។ យើងអាចប្រាកដពីការនេះ។

តាមមើលទៅព្រះយេស៊ូចង់មានន័យថាជីវិតរបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលព្រះនៃស្ថានបរមសុខបានយាងចុះទៅផែនដី និងបានធ្វើការអស្ចារ្យមួយទៅលើនាងម៉ារី។

នៅតែខគម្ពីរមួយចំនួនធ្វើឱ្យយើងងឿងឆ្ងល់។ មានឧទាហរណ៍ខ្លះក្នុងគម្ពីរ(យ៉ូហាន 17: 5)

អ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានសំដៅទៅនោះ គឺសិរីរុងរឿងដែលទ្រង់បានទទួល

“គង់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតផែនដីឡើង”។

តើមានខមួយចំនួនផ្សេងទៀតទេ? ចំណែកឯគម្ពីរដែលបង្ហាញពីភាពស្រដៀងគ្នានេះមានជាច្រើន។ តើនេះជាភាសាន័យធៀបឬ?

វាអាចជាការពិត។

ប៉ុន្តែដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យនៃពាក្យបែបនេះយើងត្រូវតែមើលទៅលើលក្ខណៈភាពរបស់ព្រះ។

វាមានភាពខុសគ្នាច្រើនរវាងព្រះ និងមនុស្សលោកដូចជា មនុស្សលោកមានការព្រួយបារម្ភច្រើន មនុស្សមិនអាចដឹងពីពេលអនាគត មនុស្សអាចទាយដឹងបានតែអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃស្អែកប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែព្រះដឹងពីអនាគត នោះហើយជាមូលហេតុដែលទំនាយក្នុងគម្ពីរតែងត្រឹមត្រូវ។

លោកប៉ូលបានអធិប្បាយលើការពិតនេះក្នុងគម្ពីរមួយ 4:17 ។

លោកបានបញ្ជាក់ថាព្រះជាម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកអប្រាហាំនៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិថា:

“យើងបានធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាឪពុករបស់ជាតិសាសន៍ជាច្រើន”។

ចំណាំពាក្យថា “មាន” ។ មិនមែនមានន័យថា “ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នក” ប៉ុន្តែ “ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអ្នក»។

នៅពេលលោកអប្រាហាំមានកូនតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបានសន្យាអ្វីមួយ ការសន្យាគឺជាកំលាំង។ រឿងនេះបានធ្វើរួចហើយទៅហើយ។

នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ធ្វើការសន្យាជាធម្មតាគេតែងតែនិយាយថា ថា:

“ខ្ញុំនឹងធ្វើបែបនេះឬដូចនេះ” ។ ប៉ុន្តែបើតាមរយៈការព្យាកររបស់ទ្រង់ជាញឹកញាប់បាននិយាយថាអំពីអនាគត “ខ្ញុំបានធ្វើបែបឬដូច” នៅក្នុងន័យថាព្រះបានធ្វើរួចមែន។

នៅក្នុងពាក់កណ្តាលនៃគម្ពីរ 4:17 ប៉ូលបានលើកឡើងដូចគ្នានេះ៖ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរជាភាសាអង់គ្លេសថ្មីនេះ លោកបាននិយាយថាព្រះ “កោះហៅអ្វីដែលមិនទាន់មាននៅក្នុងជីវិត ប្រដូចទៅអ្វីដែលធ្លាប់មានរួចទៅហើយ”។

អនាគត - ពិតប្រាកដដល់ព្រះ

The future is real to God

ជាមួយនឹងជំនួយបន្តិចបន្តួចពីសាវ័កប៉ូល ឥឡូវនេះយើងអាចបង្កើតគោលការណ៍សំខាន់ៗបាន។ ពួកយើងមានតែអតីតកាលនិងបច្ចុប្បន្ននេះប៉ុណ្ណោះដែលភាពពិតប្រាកដ យើងមិនអាចដឹងពីពេលអនាគតរបស់យើងនោះទេ។

ប៉ុន្តែសំរាប់ព្រះគឺខុសគ្នា។ ព្រះទ្រង់អាចទតឃើញពេលអនាគតយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ នាពេលអនាគតគឺទ្រង់ជ្រាបយ៉ាងពិតប្រាកដ តែមនុស្សដឹងត្រឹមតែពេលបច្ចុប្បន្នប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះព្រះអាចមានព្រះបន្ទូលចំពោះពេលអនាគតបានយ៉ាងច្បាស់លាស់ដូចជារឿងដែលបានកើតឡើងរួចទៅ ហើយដែរ។

មានកន្លែងជាច្រើននៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលនិយាយអំពីរឿងនេះ។ យើងឃើញមានបីរឿងដូចតទៅ៖

(1) ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា:

“មុនពេលដែលយើងបានបង្កើតអ្នកឡើងនៅក្នុងផ្ទៃ យើងបានស្គាល់អ្នកឯង ហើយមុនពេលអ្នកកើតយើងបានញែកអ្នករួចហើយ” (យេរេមា 1: 4,5) ។

ដូច្នេះព្រះបានជ្រាបអំពីលោកយេរេមាមុនពេលដែលមនុស្សលោកនេះត្រូវបានបង្កើត

ជាក់ស្តែងនេះគឺជាភាសាន័យជៀប។ វាមិនមែនមានន័យថា

លោកយេរេមាមានកំណើតនៅទីណាផ្សេងមុនពេលគាត់កើតមកលើផែនដីនេះទេ។

វាមានន័យថាព្រះអាចមើលទៅក្នុងពេលអនាគត និងឃើញលោកយេរេមាមុនពេលដែលគាត់បានកើត។

វិធីមួយផ្សេងមួយទៀតនោះគឺ មុនពេលលោកយេរេមាបានកើត

លោកមាននៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់រួចទៅហើយ។

(2)

“មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយើងរួចទៅហើយដើម្បីធ្វើជាប្រជាជនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មុនពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតទៅទៀត ដូច្នេះបានយើងវិសុទ្ធ និងដោយគ្មានអំពើបាប ។ ដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ទើបព្រះបានសម្រេចចិត្តថាទ្រង់នឹងនាំយើងទៅកាន់បុត្រារបស់ទ្រង់ នេះជាសេចក្តីរីករាយនិងគោលបំណងរបស់ទ្រង់” គម្ពីរអេភេសូ 1: 4,5, ជាភាសាអង់គ្លេស) ។

ដូច្នេះវាមិនមែនមានតែលោកយេរេមានោះទេ

ព្រះបានជ្រាបអំពីសមាជិកនៃសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់មុនពេលពួកគេត្រូវបានកើតទៅទៀត។

នេះគឺជាភាសាន័យជៀប។ ដោយផ្អែកលើចំណេះដឹងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នាថ្ងៃអនាគត

ពាក្យសំដីដែលជាសម្រង់នោះលោកប៉ូលបាននិយាយគឺជាភាសាន័យត្រង់:

“ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រេចចិត្តរួចហើយថាទ្រង់នឹងនាំយកពួកយើងទៅកាន់ទ្រង់” ។

(3) «ទ្រង់ (ព្រះយេស៊ូវ) មិនត្រូវបានវាសនាផ្តល់ឲ្យពិភពលោកនោះទេ

ប៉ុន្តែត្រូវទ្រង់នឹងយាងនៅគ្រាចុងក្រោយព្រោះដើម្បីបងប្អូនទាំងអស់គ្នា»។ (1ពេត្រុស 1:20)

ការដែលយើងទទួលបាន ជាពាក្យភាសាអង់គ្លេសមានន័យថា "ការព្យាករណ៍" ។

នៅក្នុងសម្រង់ខាងលើនេះពាក្យថា "វាសនា" គឺគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ព្រោះវាប្រែតាមភាសាក្រិចមានន័យថា "ត្រូវបានគេស្គាល់ជាមុន" ។

ពាក្យថាការព្យាករណ៍ច្រើនតែប្រើដោយវេជ្ជបណ្ឌិត។ ជាភាសារបស់របស់ក្រិច វាមានន័យថា "ចំណេះដឹងជាន់ខ្ពស់" ។ មានតែវេជ្ជបណ្ឌិតម្នាក់ទេដែលអាចនិយាយភាសានេះបាន ឧទាហរណ៍ "បុរសម្នាក់នេះមានជំងឺមហារីកក្រពះ។ ការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំគឺថាការហូរឈាមនេះនឹងបន្ត ហើយគាត់នឹងត្រូវស្លាប់ក្នុងរយៈពេលមួយខែទៀត"។

ជាការពិតណាស់គ្រូពេទ្យ អាចធ្វើឱ្យមានកំហុស។

ពួកគេបានសារភាពថាការព្យាករណ៍របស់ពួកគេក៏ដូចជាការព្យាករណ៍អាកាសធាតុដែរ ជាញឹកញាប់វាបានក្លាយរឿងមិនពិតប្រាកដទៅវិញ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់គឺមិនដូចនោះទេ។ ព្រះពិតជាដឹងជាមុនហើយ ការព្យាករណ៍របស់ទ្រង់គឺពិតប្រាកដ។

ឧកម្មីរដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ

ប្រាប់យើងថាព្រះបានជ្រាបអំពីព្រះយេស៊ូវមុនពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោកនេះទៅទៀត។ វាជារឿងដែលអាចទទួលយកបាន។ យើងបានឃើញនៅក្នុងសម្រង់មុនថា ព្រះជាម្ចាស់បានដឹងទាំងអស់អំពីគ្រិស្តានៅគ្រប់សម័យកាល ហើយដឹងមុនពេលដែលពិភពលោកបានចាប់ផ្តើមបង្កើតទៅទៀត។

លោកយេរេមា សាសនាចក្រផ្សេងៗ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ត ពួកគេទាំងអស់នៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាំងពីដើមដំបូងនៃពេលវេលាមក។

ដូច្នេះវាមិនមែនជាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលថា

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គនៅស្ថានបរមសុខ "លើកតម្កើងទូលបង្គំអោយមានសិរីរុងរឿងដូចដែលទូលបង្គំធ្លាប់មាន មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានធ្វើឡើង" (យ៉ូហាន 17: 5) ។

ដោយន័យទាំងនេះ ឥឡូវនេះអាចយើងបានដឹងអំពីទ្រង់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ។

គំរោងដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ God's great plan

នៅពេលណាដែលមនុស្សស្ទើររស់ដើម្បីធ្វើការងារអ្វីមួយដែលមានសារៈសំខាន់ ពួកគេតែងតែចាប់ផ្តើមជាមួយផែនការមួយច្បាស់លាស់។

មុនពេលចាប់ផ្តើមបើកការងារប្រហារមួយ មេបញ្ជា រកងទ័ពតែងតែរៀបចំផែនការនៃការប្រយុទ្ធ បង្ហាញវាទៅលោកនាយធំរបស់ពួកគេ។ ដូចគ្នាមុនពេលអគារធំណាមួយត្រូវបានកសាងឡើង ស្ថាបត្យករត្រូវបានតែរៀបចំគូររូបដើម្បីសាងសង់វា។

ផែនការរបស់មនុស្សជាញឹកញាប់តែងតែមិនទទួលបានជោគជ័យទាំងអស់នោះទេ។ ខ្លាំងសត្រូវអាចនឹងធ្វើឱ្យការផ្លាស់ប្តូរគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលដែលធ្វើឱ្យក្រុមឧត្តមសេនីយ៍មិនអាចចាប់ផ្តើមការងារប្រហាររបស់ពួកគេ។ អតិថិជនអាចនឹងអត់លុយទិញអវកាសហើយ ស្ថាបត្យករស្រង់អាចស្រក់ទឹកភ្នែកនៅលើគំនូររូបរបស់ពួកគាត់។

ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ព្រះការចេញពីផែនការរបស់ទ្រង់សម្រាប់ពិភពលោកនេះបានទេ។ ដូចដែលយើងបានឃើញថា ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូលមកលើផែនការរបស់ទ្រង់ ហើយផែនការនេះត្រូវបានបង្កើតរួចរាល់ទៅហើយដែរ សូម្បីតែមុនពេលដែលទ្រង់ធ្វើការងារនោះក៏ដោយ។

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានគេដឹងថាជា ផែនការរបស់ព្រះ។ វាត្រូវបានគេហៅថា «ប្រាជ្ញា»របស់ព្រះផងដែរ។ រចនានុក្រមសំរាប់ព្រះគម្ពីរថ្មី (ដែលត្រូវបានសរសេរដោយ churchmen មិនមែនដោយ (Christadelphians) បាននិយាយថាប្រាជ្ញានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់តំណាងឱ្យ "ភារៈកិច្ចរបស់ព្រះ វាជាអ្វីដែលមាននៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ »

នោះគឺជានិយមន័យល្អ។ វាសមនឹងការអនុម័តព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដូចខាងក្រោមនេះ៖ «តើមិនមែនមកពីប្រាជ្ញាហៅ មិនមែនការយល់ដឹងរបស់នាង ដែលធ្វើឱ្យនាងយំកាន់តែខ្លាំងទេឬ? ... នៅច្រកចូលនៃមាត់ទ្វារក្រុងនេះនាងបានយំខ្លាំងថា: " ... ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតប្រាជ្ញា នេះជាការងារដំបូងនៃការងារដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់។ វត្តមានរបស់ខ្ញុំបានត្រូវបានបង្កើតឡើងជាលើកដំបូងនៅមុនពេលការចាប់ផ្តើមនៃផែនការ (សុភាសិត 8: 1-23) ។

នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត មុនពេលដែលព្រះបានចាប់ផ្តើមការងារនៅលើពិភពលោកនេះទ្រង់បានរៀបផែនការ ប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ដែលជាតិសាសន៍យូដាតែងតែរំលឹក។

ក្រិកជាជនជាតិដែលបានជឿលើព្រះ ឬព្រះដទៃទៀតដែលមិនមែនជាព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។ ពួកគេបានហៅវាថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "ពាក្យ" មានន័យថា "ទាំងផែនការ និងអំណាចរបស់ព្រះក្នុងការបង្កើត"។

នេះគឺជារឿងមានប្រយោជន៍ ព្រោះវាអាចជួយយើងឱ្យយល់ពីជំពូកដំបូងនៃដំណឹងល្អរបស់លោកយ៉ូហាន។ យ៉ូហានហាក់ដូចជាបានរួមបញ្ចូលគ្នាគំនិតភាសាក្រិចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាមួយនឹងគំនិតរបស់ជនជាតិយូដាទៅលើប្រាជ្ញារបស់ព្រះ។ ដំណឹងល្អនេះចាប់ផ្តើម នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមនោះគឺ "ពាក្យ"។

មនុស្សមួយចំនួនមិនអាចយល់ពីខ្លឹមសារនេះទេ។ អ្នកផ្សេងទៀតគិតថាពួកគេអាចយល់បានប៉ុន្តែពួកគេបានយល់ន័យខុស ព្រោះពួកគេគិតថាពាក្យនេះគឺសំដៅលើ (ការរស់នៅ)។ (ដោយសារតែរឿងនេះ ទើបវាជាមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យអ្នកបកប្រែនៅក្នុងខ្លឹមសារសំដៅទៅលើព្រះ "ទ្រង់" នៅក្នុងព្រះគម្ពីរភាសាអង់គ្លេសរបស់យើង ចំណែកពាក្យភាសាក្រិច "ទ្រង់" មានន័យថា "ផែនការ" ហើយនោះគឺជារបៀបដែលវាត្រូវតែត្រូវបានគេបកប្រែនៅទីនេះ។

ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងគិតអំពី "ផែនការរបស់ព្រះ" ទៅជា "ពាក្យ" របស់ទ្រង់ហើយប្រើ "ផែនការ" ជំនួសឱ្យ "ទ្រង់" នេះជាអ្វីដែលយើងបានរៀនពីយ៉ូហាន" នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមពិចារណា៖ ផែនការគង់នៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និងផែនការជាព្រះជាម្ចាស់ យើងឃើញថាពាក្យថាផែនការនៅចំនុចចាប់ផ្តើមនៃឃ្លាទាំងនោះ។ រឿងទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈផែនការ ប្រសិនបើគ្មានផែនការ វានឹងមិនមានអ្វីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនោះទេ ហើយក៏គ្មានជីវិតមនុស្សលោកដែរ...។

“ផែនការក្នុងការកើតមកជាមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវគង់នៅក្នុងចំណោមយើងពេញដោយព្រះគុណនិងសេចក្តីពិត

យើងបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គជាសិរីរុងរឿងនៃព្រះបុត្រាតែមួយគត់ដែលមកពីព្រះបិតារបស់ទ្រង់” (យ៉ូហាន 1: 1-14) ។

ពាក្យរបស់លោកយ៉ូហានទាំងនេះ បានសង្ខេបយ៉ាងល្អក្នុងការបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរ ។ ព្រះយេស៊ូវមាននៅក្នុងស្ថានបរមសុខពីដំបូងប៉ុន្តែមិនមែនក្នុងទម្រង់ជាមនុស្សនោះឡើយ។ ទ្រង់គ្រាន់តែជាគំនិតល្អមួយនៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះ ហើយក៏ជាតួអង្គយ៉ាងសំខាន់នៃផែនការរបស់ព្រះ។ ទ្រង់មិនមានរូបរាងជាមនុស្សនោះទេរហូតដល់ពេលដែលទ្រង់បានប្រសូទនៅភូមិបេឡេហិម។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងឃ្លាមួយរបស់លោកយ៉ូហានបានសរសេរថា “ផែនការកើតទៅជាមនុស្ស” ។

ការលើកកិត្តិយសព្រះយេស៊ូវ Honouring Jesus

ឥឡូវនេះយើងបានដឹងពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនអំពីព្រះយេស៊ូវ។ យើងអាចចាប់ផ្តើមដើម្បីគោរពទ្រង់ ហើយវាប្រហែលជាអ្វីដែលយើងមិនដែលបានធ្វើពីមុននោះទេ។ អ្នកនឹងយល់ប្រសិនបើអ្នកគិតត្រឡប់មកវិញនៅលើអ្វីដែលយើងបានពិភាក្សា។

យើងបានដឹងហើយថា មានភាសាពីរប្រភេទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មានភាសាន័យចំគឺជាភាសាដែលមានន័យដូចអ្វីដែលវាបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ភាសាមួយទៀតគឺជាភាសាធៀបដែលបង្កប់អត្ថន័យជ្រាលជ្រៅ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលថាទ្រង់យាងចុះមកពីស្ថានបរមសុខមិនមែនមានន័យថាទ្រង់បានគង់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខដោយផ្ទាល់នោះទេ។ ដូច្នេះពាក្យរបស់ទ្រង់មិនមែនជាភាសាន័យចំនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាន័យធៀប។

ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់ដែលទ្រង់ទតឃើញទៅក្នុងពេលអនាគត។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់សម្រេចព្រះទ័យដើម្បីធ្វើអ្វីមួយដែលជាអំពើល្អ វាហាក់ដូចជាធ្វើការងារនោះរួចរាល់អញ្ចឹងដែរ។ ដូច្នេះមុនពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោកព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំផែនការមួយ។ ព្រះយេស៊ូវគឺការចាប់ផ្តើមនៃផែនការនេះ ហើយក៏ជាផ្នែកមួយសំខាន់បំផុតរបស់ផែនការនេះផងដែរ។ អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវទាំងអស់នឹងត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងផែនការនេះ។ ទាំងពួកគេអ្នកដើរតាមនិងម្ចាស់របស់ពួកគេ នឹងមានវត្តមាននៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មុនពេលការបង្កើតនៃពិភពលោកនេះទៅទៀត។

ជាការពិតណាស់ ពួកគេមានតែនៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះ ហើយជាផ្នែកមួយនៃផែនការរបស់ទ្រង់។ ក្នុងន័យធៀបនេះពួកគេទាំងអស់នៅក្នុងស្ថានបរមសុខតាំងពីដើមដំបូងនៃការបង្កើតមកម្ល៉េះ។

ប៉ុន្តែជីវិតពិតប្រាកដនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រិស្តទើបតែចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រសូតនៅភូមិបេឡេហិម។ កំណើតរបស់ទ្រង់តាមរយៈការដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ព្រះជាម្ចាស់ជាឪពុករបស់ទ្រង់ និងនាងម៉ារីជាម្តាយរបស់ទ្រង់ ហើយនាងជានារីក្រមុំ។

នាងម៉ារីគឺជាម្តាយពិតប្រាកដរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់មានលក្ខណៈដូចទៅនឹងច្រើនជាងលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ ដោយសារតែហេតុនេះទ្រង់ជាមនុស្សពិតប្រាកដ។ នេះមានន័យថាទ្រង់បានទទួលរងការល្អៗដូចគ្នាទៅមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតផងដែរ។

ប៉ុន្តែទ្រង់បានច្បាំងឈ្នះការល្អៗទាំងស្រុង។ ទ្រង់រស់នៅក្នុងជីវិតមួយដែលគ្មានអំពើបាបសោះ និងបង្កើតចរិតលក្ខណៈយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ ជារដ្ឋានសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គអោយរស់ឡើងវិញហើយបានធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយ ជាបុគ្គលដ៏ធំបំផុតក្នុងសកលលោកបន្ទាប់ពីព្រះជាម្ចាស់មក។

ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ហើយបានលើកម្តើនព្រះយេស៊ូវ ដូចនេះយើងគួរតែគោរពទ្រង់ឱ្យដូចគោរពព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ យើងគួរតែមើលឡើងទៅលើមេឃហើយអធិស្ឋានទៅទៅព្រះថា: «ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅឋានបរមសុខ ព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការល្អៗ ដូចអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងដូចគ្នា។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់»។ "ប៉ុន្តែទ្រង់បានឈ្នះរាល់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការល្អៗ ខណៈពេលដែលខ្ញុំតែងតែបរាជ័យ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរក្នុងការទទួលជ័យជម្នះរបស់ទ្រង់ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំអាចដើរតាមគំរូរបស់ព្រះបុត្រាឱ្យកាន់តែល្អជាងមុនទៀត»។ «ប៉ុន្តែខ្ញុំជាមនុស្សទន់ខ្សោយ ព្រះអម្ចាស់អើយសូមអាណិតខ្ញុំ ហើយជួយខ្ញុំផង។ ជួយខ្ញុំឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈដូចព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់។ ជួយខ្ញុំដើម្បីឱ្យខ្ញុំព្យាយាមដោយអស់ពីកំលាំងកាយចិត្តក្នុងការដើរតាមទ្រង់។ ជួយឱ្យខ្ញុំឱ្យស្រឡាញ់ទ្រង់និងគោរពទ្រង់ហើយស្តាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់»។ «ព្រះនៃពិភពទាំងមូល ព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់បានការរងទុក្ខនិងការស្លាប់ខ្លួន។ ខ្ញុំបានដឹងពីទ្រង់ នឹងយល់ពីការឈឺចាប់របស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំអធិស្ឋានតាមរយៈបុត្រារបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គនឹងឮពីខ្ញុំ»។

By Alan Hayward, 1975

English version http://www.god-so-loved-the-world.org/english/hayward_didjesusreallycomedownfromheaven.htm